

Loven har dog som bekendt været Genstand for en hel Del Angreb, og det maa erkendes, at Kritikken paa enkelte Omraader har været berettiget. Angrebene har blandt andet været rettede imod, at Reglerne angaaende Kontrollen med, at det Bidrag, som det offentlige yder, virkelig kommer Børnene til gode, er utilstrækkelige, samt imod visse Bestemmelser om Kommunernes Forhold til denne Lov.

Naar Regeringen nu ved det i Landstinget fremsatte Lovforslag har søgt at raade Bod paa disse og paa andre Mangler, uden at der hermed vil medføres nogen Forringelse i den Stilling, Børn, fødte udenfor Ægteskab, opnaaede i 1908 — deres Stilling bliver tværtimod bedre —, er det noget, som ubetinget vinder Tilslutning hos det Parti, jeg tilhører. Det offentlige bør yde disse Børn al den Hjælp, de har behov, og som man er i Stand til at yde dem, men det er samtidig magtpaaliggende, at Hjælpen virkelig kommer Børnene og ikke andre, uvedkommende, til gode, samt at der ikke paaføres Kommunerne unødvendige Ulemper eller Udgifter. Ved Behandlingen af Lovforslaget i 1906—08 havde man ogsaa sin Opmærksomhed henvendt paa, at Hjælpen ikke skulde tilfalde uvedkommende. Jeg skal i saa Henseende henvide til Lovens § 5, sidste Stykke, samt til § 9.

Der har været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke i Stedet for denne paa-tænkte Ændring af enkelte Punkter i Loven, denne begrænsede Revision, burde gaa til en almindelig Revision af hele Lovgivningen om Børneforsørgelsen. Imidlertid maa jeg med den højtærede Justitsminister være enig i, at Tiden endnu ikke er inde til en saadan Revision. Det turde allerede være en Følge af, at vi for nylig har vedtaget et Lovforslag om Enkers Børn. Denne Lov maa først anvendes i nogen Tid, forinden der kan være Tale om at revidere den. Men jeg forudsætter, at vi om nogle Aar, efter at vi nu stykkevis har reformeret vor Lovgivning til Værn for Børnene, tager hele den Lovgivning op til samlet Overvejelse og Revision.

Naar og hvorledes dette skal ske, maa det imidlertid være Fremtiden forbeholdt at afgøre. Af Landstingets Forhandlinger fremgaar det ogsaa, at man ikke fra nogen Side har insisteret paa, at en saadan Revision skal foretages. Jeg forudsætter, at man ogsaa vil optage til fornyet Overvejelse til sin Tid visse Bestemmelser, som Folketinget indsatte i vedkommende Lovforslag under Forhandlingerne i 1906—08, men

som bortfaldt paa Grund af Landstingets Modstand. Derimod kunde der muligvis være Anledning til snarest at sammenarbejde den Lov, som ventelig vil fremgaa af disse Forhandlinger, og Loven af 1908. Spørgsmaalet herom skal jeg, ligesom det er sket i Landstinget, henstille til den højtærede Justitsministers Overvejelse.

Imidlertid er der ingen Grund til at opholde sig ved disse to videregaaende Revisionsspørgsmaal. Folketinget bør formentligt begrænse sig i sine Overvejelser til de Ændringer, som foreligger i nærværende Lovforslag, og man maa navnlig overveje, hvorvidt de af Landstinget foretagne Ændringer i Regeringsforslaget er acceptable. Jeg har søgt at gøre mig klart, hvorvidt Lovforslaget, saaledes som det foreligger ændret af Landstinget, betyder noget Tilbageskridt for Børnene udenfor Ægteskab; thi et saadant bør Folketinget ikke give sin Tilslutning. Den foretagne Ændring af § 4 kunde mulig give Anledning til nogen Betænkelighed, for saa vidt der er Tale om, at Moderen, hvis hun faar flere Børn udenfor Ægteskab, skal miste Bidraget fra det offentlige, medmindre Barnet anbringes i fast Pleje. Jeg ser dog ikke rettere, end at Forholdet vil forme sig saaledes, at Moderen enten vil være i Stand til at forsørge Barnet forsvarligt uden Bidrag fra det offentlige, eller ogsaa vil hun blive nødt til, om fornødent efter Værgeraadets Foranstaltning, at sætte det i fast Pleje, og da vil jo Barnet faa Bidraget udbetalt af det offentlige. Forudsætningen for min Tilslutning til denne Ændring er dog, at den Fortolkning, den højtærede Justitsminister før omtalte, holder Stik, saaledes at Lovforslaget paa dette Punkt ikke faar tilbagevirkende Kraft. Hvorvidt Landstingets Ændring af Regeringsforslagets § 3, 1ste Stykke, hvorved Værgeraadet er indsat i Stedet for Hjelpekassens Bestyrelse, er rigtig, er vel meget tvivlsomt; men jeg synes ikke, man kan lægge overvejende Vægt paa dette Punkt, og noget lignende gælder om den Ændring, at § 3, 2det Stykke, udgik i Landstinget.

Da Lovforslaget, som det foreligger, betyder Fordele for Børnene og ogsaa for Kommunerne i visse Retninger og ikke medfører nogen Forringelse i Børnenes Stilling eller indeholder uheldige Bestemmelser af nogen Betydning, da Lovforslaget derhos angaar bestemte, begrænsede Punkter, og da det er undergaaet en omhyggelig Behandling i Landstinget, som har tiltraadt det enstemmigt, skal jeg anbefale det til hurtig Fremme med det Maal for Øje, at